

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De corde recto procurando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Quomodo in humilitate proficere studueris? an teipsum ex animo despicias? an ab aliis quoquo despici exoptes, & gaudeas, ut Servatori tuo similior fias?

Quomodo temperantiam in cibo & potu observaveris? annon praepropere, laute, nimis, ardentem, Studiosè comederis, vel biberis? quam mensuram deinceps observare velis.

Quomodo paupertatem Spiritus observaveris? an non inordinato & nimio appetitu divitias appetieris, aut que fieris? an victu & amictu contentus vixeris?

Quomodo castitatis virtutem Sacerdotibus tantopere necessariam exercueris? an nihil contra eam opere, verbo aut cogitatione peccatum? an omnes occasiones ejulatae violandae studiose declinatae?

Quomodo Modestia studueris? an manus lingua, & oculos ab omni indecentia custodita? an nugae, quae in Sacerdotibus sunt blasphemiae, teste S. Bernardo, sollicitè sunt devitatae.

Quam patienter adversos casus & tribulationes occurrentes exceperis?

III. Tertia occupatio erit Spiritualis libri lectio, imprimis quidem duorum capitum ex libello de imit. Christi, c. 1. & l. 2. c. 6. Deinde verò vel Ludovici de Ponte perfectione; vel Ludovici Abelij de Sacerdote Christiano; vel Jacobi Marchantij in virga Aaron; vel Manualis Praeceptorum Caroli Mufarti; vel Instructionis meae tertiae de conversatione Apostolica; vel quartae de Pastorum Officio.

DIES SECUNDA.

Tessera.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas aeternum propter retributionem. Ps. 118.

MEDITATIO I.

DE CORDE RECTO PROCURANDO.

Præludium I. est, imaginari Christum cor tuum, quod inversum erat, terramq. superiori parte respiciebat, invertentem, & in recto ac naturali suo statu collocantem.

Prælium 2. est, petere gratiam, ut, quæ cordi tuo re-
ctitudo competat, clarè cognoscere, eamque studiosè pro-
curare possis.

Punctum I.

Considera I. Qualem rectitudinem à te in corde tuo
DEUS requirat, videlicet ut sursum semper apertum sit,
celumque & DEUM per intentionem semper respiciat, nihil
aliud desiderando & quærendo, quàm ut DEI Sanctissimum
beneplacitum semper perfectissimo modo adimpleatur, sic-
que salubre S. Pauli consilium 1. Cor. 10. observetur: *Sive
manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia ad
Dei gloriam facite.* Hoc sanè Sponsus Cant. 8. Sponsæ suæ
suavit, dum dixit: *Pone me ut signaculum super cor tuum, ut
signaculum super brachium tuum.*

Considera II. An talem rectitudinem in corde tuo hactenus
habere studueris, id colliges ex sequentibus indicijs. I. Si
non agrè feras, cum opera tua absque tua culpa malè suc-
cedunt, & non laudantur. II. Si, cum sapit, quod agis, æ-
què magnam diligentiam, ac cum desipit, adhibeas. III. Si
cum alij præclara patrant opera, æquè magnam percipias
voluptatem, ac si ipse patrasses. IV. Si ad honorifica offi-
cia æquè, ac humilia paratus sis; parumque cures, an multos
vel paucos Auditores, Discipulos, Filios confessionis habeas.
V. Si in occulto æquè, ac publico opera tua ferventer ac stu-
diosè peragas. Ob quæ indicia, quia apud paucos reperiu-
ntur, rectè S. Hieronymus in epist. ad Lucif. dixit: *Conveniat
quisque cor suum & in omni vita inveniet, quàm ra-
rum sit fidelem animam reperiri, ut nihil ob gloria cupidi-
tatem, nihil ob rumusculos hominum faciat. Neque enim
latim, qui jejunit, Deo jejunit? aut extendens pauperi
manum, Deo sævenerat. Vicina sunt Virtia Virtutibus: diffi-
cile est, Deo Indico esse contentum.*

Considera III. An tu hæc indicia hactenus in te depre-
cenderis; & si minùs reperias, saltem deinceps, ut habeas,
cura, dicerèque cum Esthere c. 14. possis: *Tu, scis, Domine,
quod nunquam latata sit ancilla tua, ex quo huc translata
sum, usque in presentem diem, nisi in te, Domine.* Collo-
quium ad SS. Patronos.

Instruã, VIII.

Mm

Pun-

Punctum III.

Considera I. Quàm æquum sit, ut hanc rectitudinem cordis tui totis viribus procures, cum planè ea sit optimum & efficacissimum instrumentum ad triplicem finem tibi præxum obtinendum. Nam I. Quomodo gloriam divinam magis augere & procurare potes, quàm si eandem omnibus tuis cogitationibus, verbis & operibus velut ultimam mentem constituas; & sicut Deus omnia creavit propter semetipsum sic nec tu aliquid fuisse, vel esse velis nisi propter ipsum, sed solam scilicet illius voluntatem, non tuam voluntatem. & II. ad salutem propriam certius & abundantius procurandum optimum est instrumentum, cum hæc intentio finis actionum nostrarum, atque adeò si oculus hic lucis seu bonus fuerit, totum corpus, id est, actio lucis & meritoria sit futura, ut præclare S. Gregorius l. 18. c. 6. indicavit, dum dixit: *Quid per oculum exprimitur, opus suum præveniens cordis intentio, quæ, priusquam actione exerceat, hoc jam, quod appetit, contemplatur, quid appellatione corporis designatur, nisi unaquæque actione sua, quasi intuentem oculum sequatur. Lucerna itaque corporis est oculus, quia per bona intentionis radium merita illustrantur actionis.* Quòd verò minus etiam ad proximi salutem procurandam efficacius instrumentum, ex eo colligitur, quòd, quò magis operari Apostolicus cum Christo velut vite conjungitur, tanto majorem fructum faciat; conjungi autem melius non potest quàm si purissima intentione, quæ est perfectissimus affectus amoris, omnia sua opera faciat; hinc Christus Jo. 8. *Et non reliquit me solum (operari) quia quæ placita sunt ei, facio semper.*

Considera II. Quàm amplius, & multiplex tibi procuratus assignatos fines fructus ex hac rectitudine intentionis sortitur; nam inprimis perfectissimam ad quævis operum officia indifferentiam generabit, cum per omnia æquè Deo placere posse scias, utpote qui non tam attendit, quòtum, quàm ex quanto affectu quis agat. Deinde verè summam in operibus tuis diligentiam adhibendam te

obis, ut quæ scias non homini, sed Deo velut supremo Domino offerri. Denique singularem & constantem lætitiâ animo conciliabit, cum summum operibus tuis singulis præmium, nempe beneplacitum Dei propositum esse scias, ut ad eò verè in te implendum sit illud ps. 31. *latamini in Domino, & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.*

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc motiva, dignaque, ut propter ea omnem conatum in rectitudine hac cordis procuranda adhibeas. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quæ melia adhibere debeas ad istam rectitudinem procurandam, videlicet sequentia tria I. Ut dignam de hac rectitudine intentionis æstimationem concipias, certòque tibi persuadeas, non posse majus pro tuis operibus præmium aut excogitari, aut appeti, quàm beneplacitum divinum, uti præclare indicavit S. Chrysostomus l. 2. de compunct. cordis, sic loquens: *Si omnino dignus fueris sperare aliquid, quod Deo placuerit, aliam ne require mercedem, præter hoc ipsum, quod placere meruisti. Si enim aliam requiris mercedem, verè ignoras, quantum bonum sit placere Deo: si enim scires, nunquam aliquid aliud extrinsecum mercedis aut muneris expeteres.* II. Ut, quantum fieri potest, tua opera, maximè si præclara sint, & insignes victorias tui ipsius contineant, libenter in occulto facias; sic enim a theatris humanam laudem, & æstimationem non appetere, sed solo Dei beneplacito contentus esse, dicètsque cum Epiphano: *Hac ego non multis, sed tibi; sat magnum enim alteri theatrum sumus.* Quod si verò opus occultari non possit, juxta consilium S. Gregorij ho. 11. in Evang. *sic sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto, ut & de bono opere proximis præbeamus exemplum, & tamen per æstimationem, quâ soli Deo placere quarimus, semper optemus secretum.* III. Ut non contentus generali matutina intentione, specialem singulis tuis actionibus præfigere studeas, præle illius Ascetæ, de quo P. Drexelius in amussi l. 1. c. 1. meminit, exemplum secutus, qui, cum opus aliquod aggressurus subsisteret cogitanti similis, ab alio postea, cur hoc

M m 2

hoc

hoc ageret, interrogatus, respondit se more eorum, qui la-
gittas ad metam jaculantur, prius opera sua ad Dei bene-
fictum dirigere, eò quòd talia opera ex se nulla & informia
sunt, nisi sincero fine, rectaque intentione vestiantur.

Confidera II. Quàm efficacia simul, & facilia sint hęc
dia, ac multorum ferventissimorum Operatorum exempla
comprobata, præcipuà SS. Thomæ Aquinatis, & Ignacij Lo-
yolæ, quorum ille laudatus à Deo, quòd bene de se scripsit
ideòque, quam mercedem peteret, rogatus, *non aliam*,
se, Domine, respondit; iste verò pro simbolo suo famulari
habuit: *Omnia ad majorem Dei gloriam*; ut adeò mem-
oratur S. Chrysostomus ho. 21. in Matt. illum in se ipsam con-
temptum Tyrannum esse dixerit, qui potest alio contentus
præmio, quàm Deo.

Confidera III. An hætenus observâris; aut certe
modo deinceps hæc media observare velis, Legatorum
manorum morem aliquo modo securus, qui ad Principum
quempiam missi, in reditu sua munera in Gazophilatio
ponebant, ne munerum causâ ivisse crederentur; sic ergo
tu alia motiva seponc, eumque in finem memorandi
gustini in ps. 58. sententiam in mente habe: *Psallite
non nomini vestro, sed nomini Domini Dei vestri. Vos
lite, ille laudetur: Vos bene servite, ille glorificetur. Vos
nim hujus cantoris, ut idem S. 256. de temp. ait, est
sancti amoris. Amemus, gratis amemus; Dominum
amamus, quo nihil melius invenimus. Ipsum amemus
pter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum. Colloquimur
ad Christum illud S. Davidis ps. 113. identidem repetendum
& Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam*

MEDITATIO II.

DE CORDE ARDENTE PROCURANDO

Præludium I. Est, imaginari Christum cor tuum forte
ardenti applicantem, & idem pariter ardens efficientem.

Præludium II. Est, petere gratiam, ut, in quo ardor
consistat, ritè cognoscere, & per convenientia media
citè procurare possis.